

den Balance, der maa siges at være, i det Hele taget vedligeholdes. Det er jo i ingen Henseende nogen fiscal Lov, som her er bragt i Forflag. Portofrihedens Ophævelse er jo et af de vigtigste Punkter i det foreliggende Lovforslag, og da der derimod er fremsat visse Grindringer, er det mig meget magtpaaliggende at faae Sagen stillet i rette Belysning. Seg maa for det Første glæde mig meget over forskjellige af de Udtalelser, der ere faldne om denne Sag, og navnlig fra det ærede Medlem (Fesken), som først havde Ordet i denne Sag, og som fuldstændig anerkjendte, hvilken overordentlig Lettelse det vilde være paa mangfoldige Punkter i Statskassen, dersom man kunde faae denne Portofrihed ophævet. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Medlem strax gjorde et stort Skaar i den Glæde, jeg solte over hans Udtalelser i denne Sag, idet han antydede, at man skulde underkaste dette Spørgsmaal om Ophævelse af Portofriheden en grundig Undersøgelse. Seg vil overordentlig meget lægge det ærede Medlem paa Hjerte, om han dog ikke ved en nærmere Undersøgelse vil finde, at det vilde være at begrabe Sagen og derved forfælle det Maal, som er tilfattet ved nærværende Lovforslag, thi den Slags Undersøgelser, som det ærede Medlem vil have, ere gjorte og gjorte gjentagne Gange og forfattede gennem Mariner, og Resultatet af dem, der, som ogsaa det ærede Medlem antydede, skulde lede til, at man kunde træffe skarpe Bestemmelser imellem, hvad der er portofrit og hvad ikke, hvad er det blevet? De have netop ført til Sugenting, til intet praktisk Resultat. Seg holder mig fuldkommen overbevist om, at, dersom ærede Medlemmer siges Lad os endnu opsætte det en Tid, saa ville vi kunne vente 10, ja 20 Aar, inden der kommer Noget frem, og saa staae vi endda igjen ved det Samme. Det Forflag, der her er fremskomet, er netop et Forflag, som ikke gaaer ud paa at reformere en Sag, for hvilken det efter dens egen Bessaffenhed er overordentlig vanskeligt at opstille sunde Principer, men som derimod indeholder en praktisk Maade at tage Tingene paa, idet vi siges: Vi opstille ingen nye

Regler med Hensyn til, hvad der af Staten skal betales Porto for, og for hvad ikke. Vi lade det blive ved de gamle Regler indtil videre; men vi træffe vore Forholdsregler saaledes, at det efterhaanden kan falde bort af sig selv, idet vi nemlig gennem Finantsloven tilstaae visse Embedsmænd og gennem særlige Contoirholdslove andre Embedsmænd disse smaa Tillæg, som behøves, for at Frankeringen kan blive behandlet og betragtet ganske som andre Contoirformodenheder. Ligesom de enkelte Embedsmænd selv maae afholde deres Udgifter til Papir, Blæk, Penne, Segl og Kaf, og alle de øvrige Ting, som høre til Correspondancen, saaledes maae de for Fremtiden ogsaa selv bestræbe deres Frankering, og naar det ærede Medlem, som jeg nylig nævnte, (Wibiesen) sagde, at det skulde nok vise sig, at Rigsdagen ikke vilde tage Hensyn dertil ved Fastsættelsen af Contoirholdet, da maa jeg deri være uenig med ham; den Slags Ting bliver, naar en Lov om Contoirhold bliver forelagt, overordentlig nøie undersøgt og prøvet, og der bliver saa i de Summer, der gives til Contoirholdet, beregnet et vist Beløb til enhver Fornødenhed, og i den Sum vil ogsaa meget godt Portoen kunne komme ind. Hvad Afrundingen angaaer, veed jeg aldrig, at den udgjør Mere end nogle faa Skilling, nemlig til hele Rigsdalere, og den skeer ligesaa ofte opad som nedad, saa i den Henseende er der Intet at være bange for. Seg troer rigtig nok, at vi skulde see at opnaae det Gode, som er forbundet med Portofrihedens Ophævelse, og som ingenlunde er malet for stærkt i de foreliggende Motiver; thi skulde jeg have skrevet dette Stykke af Motiverne, vilde jeg have fremdraget adskillige Ting, som der her er gaaet temmelig let hen over. Der er saaledes et Punkt, der, som den ærede første Taler fremhævede, fortjener særdeles megen Opmærksomhed, nemlig Spørgsmaalet om, hvad der er portofrit og hvad ikke; det spømmer efterhaanden ud af Bevidstheden, og de Embedsmænd, som have med de Sager at gjøre, komme ofte til imod deres Vidende at begaae Ting, som ere fuldkommen ulovlige. Seg skal saaledes nævne, at det, som det ærede Medlem fremhævede, at Amtmænd og Andre jevn-